

ARNHEMSEHE COURAN

WOENSDAG 13 SEPTEMBER.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal
's weke wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in drie maanden.

De prijs der Advertentie is, van een tot vijf
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 2
centen, behalve 33 centen zegel, voor elke
plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

PRUISSEN.

Wien, 7 sept. Geheel onverwacht kwamen hier
gisteren ten 2^{en} uur des middags met de Russische
oorlogs-stoomboot *Tschora*, (welke zich reeds eenigen
tijd in Swinemünde had opgehouden) Z. M. de keizer
van Rusland en zijne keizerlijke hoogheid de hertog
van Leuchtenberg benevens gevolg hier aan. Zij hadden
van overtocht van St. Petersburg tot Swinemünde met
de oorlogs-stoomboot *Kamtscharka* in iets meer dan
twee dagen gedaan, en zetteden hunne reis met den
spoorweg-trein, welke om 4 uur des middags vertrekt,
overwijd naar Berlijn voort.

Berlijn, 5 sept. De commissarissen der tol-confe-
rentie zijn thans allen hier verzameld, en men kan
reeds met waarschijnlijkheid voorspellen, dat voor de
industriële belangen van Duitschland weder niets ge-
schied zal. Pruisen houdt aan het cosmopolitische
idee des vrijen handels vast en wil slechts daarin het
middel voor den bloei des lands zien. Het wordt in
dit gevoelen door Beieren, Brunschwijk en Frankfort
ondersteund. Wurtemberg, Baden, Nassau, Saksen
en Keur-Hessen schijnen in een welbegrepen eigenbe-
lang de industriële belangen van Duitschland met
andruk te willen verdedigen. In Beieren schijnen
namelijk uitgebreide intrigues voor eene scheiding van
het Deutsche tol-verbond, met het doel zich aan Oos-
tenrijk aan te sluiten, in het werk te worden gesteld,
welke schied door de anti-industriële rigting, die
thans wordt opgevoerd, in het leven geroepen zijn.
Dat ook Oostenrijk uit dezelfde passieve stelling ten
opzichte der handels- en industriële belangen van
Duitschland, treden wil, wordt meer en meer waar-
schijnlijk.

ENGELAND.

Londen, 9 sept. H. M. de koningin en prins Al-
bert, begeleid door den prins van Joinville, en ver-
gezeld door de lords Aberdeen en Liverpool, zijn
oergisteren namiddag op Engelschen bodem terugge-
keerd en te Brighton aan wal gestapt. Gedurende den
overtocht, die, met stil en fraai weder, in ongeveer
zes uren volbragt is, hebben de vorstelijke personen
het dek bijna niet verlaten.

Maandag wordt als de dag genoemd op welken
de koningin en haar gemant den zeeoogt zullen her-
vatten. Sommigen meenen, dat zij zich terstond naar
Ostende begeven, anderen dat zij, alvorens het kasteel
van Walmer denken te bezoeken. Het koninklijke jagt
Victoria en Albert is naar Portsmouth gesterend, om
koken in te nemen, en werd heden te Brighton terug
verwacht.

Lord Aberdeen is reeds donderdag avond in deze
hoofdstad teruggekomen. Sommigen willen weten, dat
H. M. verlangd zou hebben ook door sir R. Peel op
den togt naar Frankrijk vergezeld te worden, maar
dat die staatsman zich daarvan heeft moeten veront-
schuldigen, uit hoofde de toestand zijner gezondheid,
die, volgens hen, door sterke inspanning bij de ver-
vulling zijner ambtspligten, merklijk geleden heeft,
zulks onraadzaam gemaakt zou hebben.

— *Espanero* blijft in groote afzondering leven,
brengt den meesten tijd in de fraaije tuinen door,
die bij zijne tegenwoordige verblijfplaats Abbey Lodge,
in regents-park, behooren, of doet, door niemand
van zijn gevolg vergezeld, uitgestrekte wandelingen.
De lord maire van Londen, tot hem gegaan om hem
uit te noodigen ter bijwoning van den eere-maaltijd
op het stadhuis, heeft hem niet aangetroffen.

— Alle berigten uit Manchester stemmen daarin
overeen, dat het fabriekwezen alhier zich van zijne
kwijning herstelt, waardoor het werkvolk goed dag-
gelijk verdient en de fabriekmeesters de toenemende win-
sten mogen rekenen.

— Het is gelukt eenige voornamen Rebeccaïten in
handen te krijgen, schier niet dan na een bloedig
gevecht, laatstleden vrijdag, bij het dorp Llanen,
tusschen hen en de gewapende politie, onder aanvoe-
ring van kapitein *Napier*, gehouden. Men zegt, dat
een der gevangenen, die een gevaarlijk schot in den
arm bekomen heeft, *David Hughes* heet, en de zoon
is van een bemiddeld pachter, de hoofdaanvoerder,
of zoogenaamde *Rebecca* zelf zou wezen. Hij was,
even als al de overigen, welke gedurende de vernie-
ling van een tolhuis overvallen zijn, in vrouwen-klee-
deren vermomd.

— Vader *Matthew*, de matigheids-prediker, heeft
Londen nu verlaten en bevindt zich te Norwich. Ter-
wijl zijn eigenlijk doel nog altijd door sommige dag-
bladen in een bedenkelijk daglicht gesteld wordt, heeft
in laatstgenoemde stad eene hem hoog vereerende en
indruymakende plegtigheid plaats gehad. De bisschop
van Norwich, namelijk heeft zich naar de groote zaal
begeven, waar de Iersche geestelijke, door eene aan-
zienlijke menigte omringd, hem toefde; en heeft eene
plechtige toespraak tot hem gericht, die hij aanving met
te zeggen, hoe hij zich gedrongen gevoeld had daar
te komen, in weerwil van het gerucht, dat degenen
die buiten waren hem zulks zouden hebben willen
beletten. Hij was, zeide de prelaat verder, niet ge-
komen om den heer *Matthew* als roomsch-katholiek
priester te begroeten, want openlijk erkende hij het
ook hier, dat hij de leer die kerk zou blijven be-
strijden; maar hij kwam om hem als christen-broeder
de hand te reiken, als op onzijdig grondgebied, waar
christenen van alle belijdenissen zich moesten verhe-
gen in hunne vereeniging tot bevordering van een
gemeenschappelijk en heilig doel. Hij had de gedra-
gingen van vader *Matthew* naar wettend gadeslagen,
en was, na vroegere miskenning, overtuigd geworden,
dat hij geen ander oogmerk had, dan matigheid on-
der alle standen te bevorderen. Hierin wenschte hem
de bisschop gelukkigen voortgang, tot medewerking
hiertoe spoorde hij al de aanwezigen aan, want dit
was het beste middel om Engeland, gelijk ieder ander
land der wereld, te behouden en voorspoedig te maken.

De geestelijke vader betoonde zich zeer ontroerd door
deze toespraak, en hield vervolgens eene redevoering
in welke hij de betuiging herhaalde dat hij zich niet
met godsdienstige geschilpunten inliet, terwijl hij het
verder aan den invloed der matigheidsgenootschappen
toescherpde dat thans in Ierland duizenden tot politieke
oogmerken vergaderden, zonder dat men van bloed-
storting hoorde, terwijl vroeger zeldzaam een gering
getal menschen, met zoedagig doel, bijeenkwam, of
moord en brandstichting was er het einde van.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 8 sept. Uit de *Delftsche Courant*
blijkt, dat maandag jongelieden de cursussen op de
koninklijke akademie alhier weder geopend zijn.
Z. K. H. de prins van Oranje, beschermheer der in-
rigting, heeft weder deze onderscheidene bezoeken
hoogstdeels belangstelling betoond. Het getal stu-
denten, die thans de cursussen aan de akademie bij-
wonen, bedraagt 111, terwijl 5 studenten alleen voor
de Javaansche en Maleische talen aan de lessen deel
nemen. — Onder de studenten merkt men op *Aquasie*
Beuckis, zijnde een achantijnsche prins.

's Gravenhage, 10 sept. Z. Exc. de heer *Rochus-
sen*, Nederlandsch minister bij het Belgische hof, is
alhier van zijne reis teruggekeerd en heeft ten here
gedineerd.

— Maandag, den tien dezer, is de verbouwde com-
missie van toezigt bij de maatschappij van weldadig-
heid, volgens hare wetten, vergaderd geweest. Zij
heeft van de commissie van weldadigheid, de rekening
der maatschappij over 1842 ontvangen, en eenige le-
den benoemd om die te onderzoeken, ten einde hier-
van berigt te geven in eene volgende bijeenkomst. De
commissie van toezigt heeft nog bekrachtigd de aanvil-
ling der commissie van weldadigheid met de heeren jhr.
J. C. L. van Hoorn van Burgh, mr. *J. Euschedi*
en *Texeira de Mattos*. Van de toenemende belang-
rijkheid der koloniën dezer maatschappij kan men
oordeelen naar den aanwas van hare bevolking, op
31 december des vorigen jaars 11,025 zielen, welke
voornamelijk door steeds talrijker aankomst van be-
delaars.

— De aangekondigde proefrid op den spoorweg
tusschen Utrecht en Amsterdam heeft gisteren met den
besten uitslag plaats gehad. Een trein, zamengesteld
uit eene locomotief, een tender en vijf rijtaigen,
waarop zich al de beambten en aannemers van den
weg bevonden, heeft zich langzaam in beweging ge-
steld en den togt naar Breukelen met geringe snel-
heid volbragt, ten einde zich te overtuigen, dat alles
in orde was. Bij de terugkomst heeft men echter
meerdere snelheid aangenomen, en is de afstand van
Breukelen naar Utrecht, zijnde ongeveer 12,000 ellen
in 16 minuten afgelegd. De geheele afstand van
Utrecht tot Amsterdam wordt op 35,000 ellen bere-
kend, zoodat gisteren morgen in 16 minuten nage-
noeg een derde van dien afstand is afgelegd.

Rotterdam, 10 sept. Naar men verzekert, zullen
er eerstdaags, ook als middel van bezuiniging, eeni-
ge geëmploijeerden op 's rijks werf worden afgedankt;
evenwel met dien verstande, dat aan dezulken, die
zich door naarstigheid, trouw en eerlijkheid hebben
onderscheiden, een matig pensioen of wachtgeld zal
worden toegekend.

— Dit Vlaardingens wordt ons van goederhand be-
rigt, dat er door gebrek aan aanvoer, sedert eenigen
tijd, thans geen goedgekeurde Hollandsche haring meer
in ons land bestaat; dat er in de vorige week drie
zoogenaamde kerfbommen van Scheveningen op de
Maas zijn binnengelopen, waarvan de medegebragte
en voor hunne kabeljauw-visscherij overgehouden
haring, meereendeels kuitziek, wrak, enz., is gekurd,
en zelfs van de eerstaangekomene geheel in beslag is
genomen, als erkend te zijn niet zelf gevangen, maar
van Engelsche kustvisschers opgekocht te zijn; dan dat van
de beiden anderen die erkenntis niet meer verkregen
is kunnen worden, en alzoo van deze haring in den
kleinhandel is geraakt, als zijnde door de solide koop-
lieden aan de Maas niet gekocht, maar geweigerd.

De liefhebbers van lekkeren Hollandschen haring
zullen zich alzoo door de aanbiedingen in de nieuwe-
papieren van besten groenen *Haagschen haring*, vet,
blank en niet zout, versch aangebragt! enz., enz.,
bij ondervinding bedrogen vinden en hun geld bekla-
gen. De eerste arrivementen, hetzij in Zuid- of Noord-
Holland van Hollandschen haring, die op de gewone
plaatsen, op eene geoorloofde wijs gevangen en naar
de landswetten behandeld zijnde, goedgekeurd is ge-
worden, zullen in de nieuwspapieren worden bekend
gemaakt.

Harderwijk, 9 sept. Op de bij de arrondissements-
regtbank alhier geformeerde nominatie ter vervulling van

den door het overlijden van den heer *P. van der Breggen*, vacerende post van kanton-regter, zijn geplaatst de heeren *E. L. J. Vitringa*, *D. Weerts*, *C. E. van Tricht*, alle practiserende advocaten in dit fondissemēt.

ANTWOORDEN der regering op de aanmerkingen gemaakt tegen de twee- jarige staats-begrooting, over de jaren 1844—1845.

(Vervolg van no. 180.)

IV. HOOFDSTUK.

Departement van Justitie.

5de AFDEELING.

Gerechts-kosten.

Art. 2. De twijfel van sommige leden, of de som, voor algemeene justitie-kosten uitgetrokken, wel genoegzaam zijn zou, getuigt van hunne zorg voor het belang van de dienst der justitie; doch men meent daaromtrent de meest geruststellende verzekering te kunnen geven.

Het valt niet te ontkennen, dat die uitgaven, uit haren aard, hoogst onzeker, veranderlijk en wisselvallig zijn, en dat het daardoor bezwaarlijk wordt, voor dezelve een maximum te bepalen, dat geacht worden kan in geen geval eenig te kort te zullen laten, tenzij men hetzelfde buiten evenredigheid hoog stelde. Hoe toch zou vooraf te berekenen zijn het getal strafzaken, dat zich in den loop van een jaar zal opdoen? Hoe zal men vooruit bepalen kunnen het getal getuigen, welke in die zaken zullen worden gehoord? Hoe, of de verplaatsing van die getuigen al dan niet vele of weinige schadeloosstellingen voor reizen verblijfskosten zullen ten gevolge hebben? Of de procedures vele of weinige kosten wegens schadeloosstellingen van tolken, saakkundigen, geneesheeren, knechten en andere soortgelijke, zullen vorderen? In één woord, of die strafzaken al of niet omslagtig, ingewikkeld, meerder of minder belangrijk zullen zijn? Van dit alles is ondertusschen het meerder of minder bedrag der justitie-kosten volstrekt afhankelijk, en men moet zich alzo in de berekening derzelve steeds naar een gemiddeld bedrag regelen.

In zoo verre blijven dan ook de uitkomsten, ten opzichte van de genoegzaamheid of ongenoegzaamheid van de bedoelde som, steeds onzeker; doch met dat al meent men het voor allezins waarschijnlijk te kunnen houden, dat zij voldoende zouden zijn geweest, indien de zaken geregeld bleven op den voet, waarop zij nu nog bevinden. Thans is het daarmede enigzins anders gelegen, alzo de voorgestelde inkrimping der provinciale geregtshoven noodzakelijk ten gevolge zal moeten hebben, dat de getuigen en experten in strafzaken zich op eenen verderen afstand zullen dienen te verplaatsen, hetgeen eene vermeerdering in de schadeloosstellingen van dezelve zal te weeg brengen. Van de door deze noodzakelijk geworden vermeerdering moet men zich echter geen overdreven denkbeeld maken.

Men heeft bij het gewijzigd ontwerp voorgesteld, den post van $f 170,000$ met $f 5,000$ te verhoogen, welke toereikende wordt geacht, om in de vermeerdering van die uitgaven te voorzien. Overigens spreekt het wel van zelf, dat bij het nieuwe tarief van justitie-kosten in strafzaken al die bezuinigingen zullen worden betracht, waarvoor de aard der zaak vatbaar mogt zijn, en dat men niet zal nalaten, op al die middelen bedacht te zijn, welke strekken kunnen om die kosten binnen de palen van gedachte som te houden.

Het zal wel geene bijzondere opmerking behoeven, dat de wijzigingen in de uitgaven, onder het opgemelde 1ste en 2de artikel van de 6de afdeeling gemaakt, eenig en alleen rusten op de eventuele invoering van het ontwerp van wet, tot wijziging van de wet op de regterlijke organisatie, en dus, bij verhindering hiervan, komen te vervallen, en van geene toepassing te maken zijn.

6de AFDEELING.

Verschillende uitgaven.

De steden en plaatsen, alwaar de directeuren en commissarissen van politie uit 's rijks schatkist tractement of toelage genieten, verkeerden allen in zoodanig exceptioneel geval, dat de dienst der politie aldaar niet die van andere steden niet gelijk te stellen is.

's Gravenhage, Amsterdam, Rotterdam, den Helder en Hellevorstlaas zijn alle punten, alwaar een meer bijzonder toezigt en dienstverrigtingen vereischt worden omtrent zaken en aangelegenheden, die niet gerekend kunnen worden tot de plaatselijke politie te

behooren en waarvan dus de kosten, die daarmede noodzakelijk gepaard gaan, ook niet voor rekening van de stedelijke kassen kunnen worden gebragt. Dat dit bijzonder toezigt en die buitengewone dienstverrigtingen in Amsterdam meer dan elders zijn, en daardoor veel schrijfwerk, adistentie-loon, correspondentie-gelden, enz. vorderen, behoeft zeker wel niet opgemerkt te worden en het is tot goedmaking van deze kosten, dat strekken moet de toelage van $f 3,600$, voor den directeur van politie aldaar nijsgelukkig.

Het 2de artikel van de 6de afdeeling is vermeerderd met $f 600$, ten einde te strekken voor buitengewone belooningen, gratificatiën, enz. aan beambten en suppoosten van de gevangenis, voor bijzondere diensten als anderszins.

Voor dat onderwerp was primitivelijk onder het opgemeld 2de artikel niet gerekend, vermids hetzelfde in de algemeene uitgaven van de gevangenis was begrepen.

Bij nadere overweging, evenwel, is het voorgekomen, regelmatig te zijn, die kosten mede onder het 2de artikel der 6de afdeeling te brengen, en dienvolgens is dat gedeelte, hetwelk voor dezelve onder de 4de afdeeling was begrepen, op het evengemelde 2de artikel van de 6de afdeeling overgebragt.

7de AFDEELING.

Pensioenen en aflopende betalingen.

De reden, waarom de onder no. 5, 29, 53 en 63 voorkomende pensioenen niet verminderd zijn, bestaat daarin, dat die der twee eerste reeds overeenstemmen met de grondslagen, bij de reductie der pensioenen gevolgd moedende worden, en dus niet vallen in de termen, om eene verdere reductie te kunnen ondergaan, terwijl die der twee laatste minder bedragen, dan waarop die titularissen, tijdens het optmaken der overgelegde specificatiën zijn bevonden, volgens dezelfde grondslagen, aanspraak te zullen kunnen maken; zoodat, indien deze thans daarnaar geregeld wierden, in stede van te verminderen, zouden moeten vermeerderen.

Men heeft zich niet duidelijk kunnen voorstellen, welke de eigenlijke strekking konde zijn van de aanmerking, dat er van de sommen, op de vroegere staten van pensioenen gevonden wordende, eene som van ongeveer $f 5000$ buiten bestemming zoude blijven.

Alles wat dienaangaande alzo tot opheldering kan gezegd worden, moet zich daartoe bepalen, dat het bedrag der sommen, vroeger voor wachtgelden, pensioenen, enz., aan ambtenaren onder het departement van justitie ressorterende toegestaan, beliep $f 107,396.46$ en dat de wachtgelden en pensioenen van die ambtenaren, indien dezelve, volgens de grondslagen voor de reductie derzelve bepaald, zullen zijn geregeld, voor 1844 en 1845 berekend worden, slechts zullen komen te staan op eene uitgave van $f 85,691.85$.

Die post heeft echter eene vermindering kunnen ondergaan van $f 2786.66$, ten gevolge van sterfgevallen en aanstellingen van gepensioneerden, plaats gehad hebbende, sedert de inlevering van het ontwerp der begrooting; maar daarentegen heeft men voor het geval, dat de voorgestelde wijzigingen in de wet op de regterlijke organisatie tot stand geraakten, wegens te leggen pensioenen aan de alsdan uitvallende regterlijke ambtenaren, eene som van $f 145,293.03$ meer moeten ramen, waardoor het totaal bedrag van den post voor pensioenen tot $f 228,198.22$ gestegen is.

Ten opzichte der zoo evengemelde verhooging wordt nog aangemerkt, dat, ofschoon voor 's hands wel kan worden nagegaan het getal regterlijke ambtenaren, dat, ten gevolge der bedoelde wijzigingen, in de wet op de regterlijke organisatie zoude komen uit te vallen, echter vooraf niet te bepalen is, wie de titularissen zullen zijn, welke dit zal te beurt vallen, en dat overzuis het bedrag der pensioenen, uit dezelve wijzigingen zullende voortvloeijen, slechts bij approximatie heeft kunnen berekend worden, waarbij nogtans in acht genomen zijn de bepalingen van artikel 8 van het ontwerp van wet betrekkelijk de meergemelde wijzigingen.

De veranderingen, welke het ontwerp van begrooting van het departement van justitie, ten gevolge van het bovenstaande, heeft ondergaan, hebben tot uitkomst, dat het eindeijfer van dezelve voor 1844 met eene som van $f 136,217.53$, en voor 1845 met eene som van $f 126,217.63$, is kunnen worden verminderd.

Die vermindering zoude nog aanzienlijker zijn geweest, indien niet het voornemen, om het corps marcheausées in de provinciën Noord-Brabant, Limburg en het 4de en 5de district van Zeeland af te schaffen,

de noodzakelijkheid had doen geboren worden in de begrooting van het departement van justitie voor jaarwedden van geregtsdienaren eene som van $f 29,400$, meer uit te trekken, dan vroeger daarvoor was geraamd, en welke vermeerdering niet is gepenseerd geworden door de besparingen, welke afschaffing van het corps marcheausées zal opleveren, alzo de kosten van dit wapen niet in de begrooting van het departement van justitie; maar in die van den oorlog, waren begrepen.

Ware die vermeerdering van wedde voor geregtsdienaren niet noodzakelijk geworden, dan zoude alzo de vermindering in de begrooting van het departement van justitie gebragt, voor het jaar 1844 $f 165,617.63$, en voor 1845 $f 155,617.63$ bedragen hebben.

Een gewijzigd ontwerp van begrooting, hierna overgelegd, wijst nader in de bijzonderheden aan de veranderingen welke het vroeger ingediende ontwerp heeft ondergaan, waarbij tevens zijn gevoegd gedetailleerde berekeningen van de posten van uitgaven, op welke verminderingen of veranderingen hebben plaats gehad, terwijl eindelijk hetzelfde nog vergezeld gaat van een overzicht van het verschil, hetwelk uit dat gewijzigd ontwerp met het aanvankelijke geraamde cijfer voortvloeit.

V. HOOFDSTUK.

Departement van binnenlandsche zaken.

1ste AFDEELING.

Kosten van het departement.

Art. 2. Bijdiën de hier bedoelde gespecificeerde opgave die is, om het getal der bij het departement van binnenlandsche zaken werkzaam zijnde ambtenaren te kennen, dan wordt aan dat getal verlangd voldaan, door kenbaar te maken, dat hetzelfde bestaat uit:

- Een secretaris-generaal,
- Een opperhouthvester,
- Twee raden-adviseur,
- Negen referendarissen,
- Vijf en twintig commiesen,
- Acht en twintig adjunct-commiesen,
- Voorts uit een zeker getal bladschrijvers en bedienden.

De ambtenaren bij het departement van binnenlandsche zaken genieten geene toelagen boven derzelve tractement; slechts van drie ambtenaren zal het tractement, bij ontstane vacaturen, niet meer tot hetzelfde bedrag worden toegekend, hetgeen alsdan eene mindere uitgaaf van $f 3000$ zal te weeg brengen.

Door verder te verleen belooningen, bedoelt men de zoodanige aan ambtenaren, geëmplojeerden en bedienden, als welke moeten strekken voor buitengewoon bewezene diensten, als ook ter gemeetkoming aan weduwen of betrekkingen van overledene ambtenaren.

Betrekkelijk het tractement van den opperhouthvester dient, dat hetzelfde vroeger $f 6000$ bedroeg, thans met een derde is verminderd; alzo is het gebragt op $f 4000$.

In aanmerking niet alleen van den aard en de houding der betrekking, doch mede in verband met de, aan dezelve verknochte werkzaamheden, is de tractement voor geene voegzame noch billijke vermindering vatbaar.

Wat de inrigting der opperhouthvesterij zelve betreft wordt niet begrepen, wat daarvan bij de bestaande wet, met eenige mogelijkheid zou kunnen worden gekort.

Een opzettelijk onderzoek heeft ontgezegd gebleven, dat, met ter zijde-stelling van alle andere consideratiën, aanmerkelijke vermeerdering van werkzaamheden, en, verre van vermindering, juist omgekeerd vermeerdering der kosten, het gevolg moeten zijn van het overbrengen van het daaraan vatbare gedeelte der administratie aan de provinciale autoriteiten.

2de AFDEELING.

Provinciaal beheer.

Artikel 1—11. Ten aanzien van de aanmerking, dat de kosten van het bestuur der provinciën bijzonder hoog zijn, en er dikwils geene aanmerkelijke besparing denkbaar is, waarom, bij voorbeeld, het totaal van de provincie Noord-Holland aanzienlijk minder bedraagt dan voor Gelderland en Noord-Brabant, die, in antwoord, dat, in het algemeen, op de meest mogelijke spaarzaamheid en bezuiniging bij provinciale besturen wordt aangedrongen, doch dat zulks, zoo verwickelingen en stremming wil vermijden, niet te yer behoort te worden gedreven, daar nu door onderscheidene gouverneurs geklaagd werd

ter naauwernood met de hun toegestane sommen kon kunnen komen.

De reden van het meerdere bedrag voor Gelderland en Noord-Brabant, dan voor Noord-Holland, ligt in de ongelijke behoeften van uitgestrektheid en localiteit; door Noord-Brabant werd zelfs met aandrang beweerd, dat men voor een behoorlijk bestuur eenige duizende guldens meer noodig had, dan toegekend worden.

Met betrekking tot de opmerking over het, in vergelijking met de andere provinciën, hooge bedrag der kosten voor het beheer van Limburg, kan men tot antwoord geven, dat, even als bij de tweejarige begrooting van 1842-1843 het bewuste bedrag f 10,000 minder beliep, dan over 1841, zoo ook nu wederom de som voor de bedoelde kosten f 3,710 minder bedraagt dan in 1842-1843, hetgeen ten bewijze strekt, dat ook de aanbeveling van meest mogelijke bezuiniging bij harte is genomen. Onder referentie tot de redenen, bij de beantwoording der laatste begrooting aangevoerd, ten aanzien van de meerdere werkzaamheden, en mitsdien meerdere kosten, in het hertogdom, kan men hier nog vermelden, dat het stellige voornemen bestaat, op den ingeslagen weg van bezuiniging voort te zullen gaan.

Onafhankelijk van de vraag, in hoeverre het behoud der districts-commissarissen als nuttig en noodig is te beschouwen? is opgemerkt, dat in geen geval die ambtenaren ten laste van de staats-begrooting behoeven te komen. Dienaangaande wordt geantwoord, dat het niet wel mogelijk is, gezegde ambtenaren ten laste van de provinciën te brengen, daar de voorgedragene sommen, alle eene vaste bestemming hebbende, niet tot andere einden kunnen worden aangewend; en de eenige posten, welke geacht zouden kunnen worden eenigermate ten deze in aanmerking te komen, namelijk die van onvoorziene uitgaven en het presumptive batige saldo, naar de ondervinding heeft geleerd, ontoereikend zijn, om, wilde men ze alleen volle ter betaling der districts-commissarissen aanwenden (hetgeen de bedoeling wel niet wezen kan), de voor de ambtenaren vereischte onkosten goed te maken. Daarbij mag niet uit het oog worden verloren, dat zonder de districts-commissarissen, het werk van de provinciale bureaux zoude vermeerdere.

Betrekkelijk de vraag, waarom aan de gouverneurs van Utrecht en Limburg eene toelage van f 2,000 is toegekend, daar zij, na de bepaalde vermindering van het tractement der gouverneurs zijn aangesteld? kan niet anders gezegd worden, dan dat die toelagen aan hen zijn toegekend geworden, ten gevolge van de onder een vorig bestuur, bij de benoeming gedane toezeggingen.

Voor den gouverneur van Utrecht geschiedde zulks tot vergoeding eener vroegere lucratieve betrekking; voor dien van Limburg als bijbetaling van een tractement, vroeger als Staatsraad administrateur van de registratie, het kadaster en loterijen genoten. Intusschen zijn zoodanige toelagen niet meer toegekend aan de drie gouverneurs onder het tegenwoordig bestuur benoemd, en bestaat het voornemen, de inkrimping der vervanging algemeen in te voeren.

Omtrent het gewit verlangen, om de administratie van 's rijks middelen aan de gouverneurs te ontnemen, zal men ligt bevroeden, dat zulks in verband staat met de organisatie der financiële administratie. De kwestie hangt samen met andere, welke juist thans in overweging worden genomen, maar waarbij de mogelijkheid bestaat, om de belangen der ingezetenen, de behoorlijke controle en de zuinigheid hand aan hand te doen gaan.

Art. 12. Betrekkelijk de gedane vraag, waarom deze post ruim f 4,000 hooger is gebracht, wordt opgemerkt, dat dezelve niet f 4,000, maar slechts f 425 hooger is, hetgeen uit het volgende zal blijken.

De gezamenlijke sommen, welke onder onderdeel 1 van afdeling 2 — 12 voor de kosten der nationale militie zijn gebracht op de begrooting van 1842 en 1843, bedragen f 51,295.50; wanneer men vervolgens daarbij voegt de f 4,220, welke in onderdeel a van diezelfde afdelingen zijn begrepen, voor schadeloosstelling der secretarissen bij de militie-raden, en welke in de begrooting voor 1844 en 1845, met al de overige kosten der nationale militie, in dit artikel zijn opgenomen, gelijk dit in den uitgewerkten en toelichtenden staat wordt aangewezen, dan verkrijgt men een bedrag van f 55,515.50, hetgeen mitsdien f 425 meerder is dan voor dit artikel op de eerst ingediende begrooting voor 1844 en 1845 is uitgetrokken. Deze meerdere uitgaaf van f 425 ontstaat doordien

de betrekking van eenen militie-commissaris in Gelderland, welke vroeger belangloos zonder tractement werd waargenomen, als nu door een ander persoon wordt bekleed, aan wien het tractement van f 600 moeten worden uitbetaald; voorts zijn de overige kosten der nationale militie voor die provincie met f 30, en die voor de provincie Overijssel met f 200 moeten vermeerderd worden, hetgeen mitsdien een gezamenlijk bedrag van f 830 geeft.

Daar echter de kosten voor de nationale militie in Limburg met f 495, hebben kunnen verminderd worden, zoo bedraagt dit artikel slechts f 425 meer, dan daarvoor op de begrooting van 1842 en 1843 is toegestaan.

Omtrent de gedane vraag, hoe het staat met de wet op de nationale militie en schutterijen, moet men opmerken, dat op deze vraag geen bepaald antwoord te geven is, als hebbende de door Z. M. tot het opmaken dezer wetten opzettelijk benoemde commissie, tot hiertoe geen verslag wegens den uitslag harer werkzaamheden aan hoogstdezelve gedaan.

Intusschen heeft de regering reden te gelooven, dat in de eerstvolgende zitting der Staten-Generaal althans een ontwerp van wet ter zake der schutterijen ter tafel zal kunnen gebracht worden.

De vraag, of nog bij voortdurend een man van de 300 wordt opgeroepen, kan niet anders dan toestemmend worden beantwoord, daar de ligting tot dat bedrag, door het departement van oorlog, tot aanvulling van de verschillende corpsen der armée nog steeds noodig wordt geacht.

Ten dezen aanzien moet echter het volgende worden opgemerkt:

Bij artikel 10 der wet van 8 januari 1817 (*Staatsblad* no. 1) was bepaald, dat de manschappen, die uit hoofde van vijfjarige dienst worden ontslagen, jaarlijks vervangen zouden worden door middel eener ligting binnen het geheele rijk, van een man van de vijf honderd zielen.

Hieruit kan echter geenszins het gevolg worden getrokken, dat ingevolge deze wet, het te ligen contingent jaarlijks niet meer dan een man van de 500 zielen zou hebben mogen bedragen; wan in art. 15 derzelfde wet was verder bepaald, dat alle manschappen die ten gevolge van overlijden, desertie, of andere omstandigheden (met uitzondering slechts van de, ingevolge artikel 171, uit de militie als vrijwilligers naar de staande armée overgegaane) aan de corpsen mogten onthreken, in tijd van vrede, jaarlijks boven het groot contingent, zouden moeten worden genomen uit de gemeenten of gecombineerde gemeenten, tot welke de afgegaane of nog te ontslaan manschappen hebben behoord.

Deze bepalingen bragten te weeg, dat sommige gemeenten, die niet zeer gelukkig waren geweest in het behoud van manschappen, tot vroegere nog steeds in dienst zijnde lotingen behoord hebbende, ten jare 1818, als zijnde er destijds geen maximum voor het buitengewoon contingent vastgesteld, vrij meer aan gewoon en buitengewoon contingent, dan een man 300 zielen der bevolking, hebben moeten leveren.

Toen echter, volgens de wet 28 november 1818 (*Staatsblad* no. 41), de destijds nog bestaande afzonderlijke corpsen der staande armée bij die der nationalen militie moesten worden ingesmolten, en het noodzakelijk werd geacht, al het ontbrekende aan de verschillende corpsen, voor zoo ver het getal der aangeworven vrijwilligers hiertoe ontoereikende zou zijn, uit de jaarlijksche ligtingen aan te vullen, heeft die wet tevens in de hierboven opgegeven ongeligheden voorzien, door in artikel 13 te bepalen, dat in geen geval de vereenigde, dus de gewone en buitengewone contingenten te samen genomen, welk gezamenlijk bedrag de wet van 1817 onbepaald had gelaten, jaarlijks meer dan een man van de 300 zielen der bevolking in iedere gemeente zou mogen bedragen.

Het grondbeginsel, waarvan de wet van 1817, ten aanzien van de jaarlijks te ligen contingenten was uitgegaan, is dus door de nadere wet, in het belang van sommige gemeenten, aanmerkelijk verbeterd; zijnde nu elk derzelve stellig verzekerd, dat de ligting nimmer tot boven het bij de bestaande wet vrijgelaten maximum zal worden opgevoerd.

(Vervolg hierna.)

Ingezonden stukken.

Proces-kosten.

De rechtsbedeeling, zoo als die in Nederland in den jare 1838 door de nationale wetgeving, in verband met de tarieven in 1839, bij koninklijk besluit vastge-

steld, is ingevoerd, bleek bij onderzaking niet alleen voor de beoefening der rechtswetenschap nadeelig, maar tevens voor den staat en de justitiabelen uiterst kostbaar te zijn. Te recht heeft de regering in den laatsten tijd eene poging aangewend, om aan deze billijke en algemeene klage te gemoet te komen, door de afschaffing van eenige provinciale gerechtsbanken en arrondissements-regibanken aan de wetgevende Kamers voor te stellen en door een tarief te ontwerpen, geschikt om de schrikbarende som, welke eene succumbrerende partij voor kosten te voldoen had, tot een lager en meer gematigd peil terug te brengen. Zonder bepaald te onderzoeken, of men aan het eerste niet eene meerdere uitbreiding had behooren te geven, dan het thans aanhangig onderwerp medebrengt, noch ook, of het wel billijk te achten zij, dat men de vermindering der proces-kosten alleen tracht te bereiken, door de practijns en aanblijfsen in huwone verdiensten te besnoeien en de registratie-regten daarbij geheel onaanvaardig te laten, wensch ik de aandacht op een punt te vestigen, hetwelk tot het voorgestelde doel belangrijk schijnt te kunnen medewerken.

De tegenwoordige wijze van rechtspleging vordert, dat elk der partijen door een procureur wordt vertegenwoordigd en laat daarenboven toe, dat elk een advocaat assumeere, om den procureur bij elke proces-actie bij te staan en de mondelinge pleidooijen te voeren, terwijl de declaratiën van alle deze rechtsbedeelden ten laste der in het ongelijk gesteld wordende partij worden gebracht, naar het overigens billijk beginsel, dat de overwinnaar kosteloos uit het strijdperk behoort te treden. Intusschen geeft die dubbele bijstand ontwijfelbaar aanleiding tot belangrijke kosten-vermeerdering, al ware het alleen door de conferentiën, welke in den loop eener procedure meermalen tusschen advocaat en procureur worden gehouden en door beide in rekening gebracht, terwijl het niettemin zeker is, dat de belangen van elke partij voldoende door een practijns (hetzij den advocaat of procureur) konden worden behartigd, gelijk bij een aantal regibanken in ons vaderland, waar de gegradueerde procureurs in het bezit der praktijk zijn, zonder dat er schier een enkel advocaat wordt gevonden, dagelijks zelfs in de belangrijkste zaken plaats heeft. Het ware daarom in het belang der justitiabelen eene wenschelijke zaak, dat het ministerie van procureurs geheel werd afgeschaft en aan de advocaten alleen de vertegenwoordiging van partijen in jure werd overgelaten, zoo als dit denkbeeld, bij de onlangzame plaats gehad hebbende discussiën over het tarief voor de procureurs, in de Tweede Kamer op nieuw is ter sprake gebracht en door het gevoelen van zeer geachte leden ondersteund. Het eenige bezwaar daartegen door een der leden ingebracht, dat de vereeniging van werkzaamheden bij een persoon tot onuitvoerbaarheid zoude leiden, vindt eene voldoende wederlegging in het voorbeeld van het aantal gegradueerde procureurs bij onderscheidene regibanken, welke gewoon zijn alleen den rechtsbijstand hunner cliënten niet te maken, en al ware het, dat de practijns door dien maatregel verplicht werd zich, uit hoofde van veelvuldige bezigheden, tot een kleiner getal zaken te bepalen, behoort men niet uit het oog te verliezen, dat, zonder het belang der practijns geheel te verwaarloosen, de belangen der justitiabelen wel op den voorgrond dienen gesteld te worden.

Aan deze overigens rechtmatige wensch zal evenwel niet kunnen worden voldaan, zonder eene geheele omwerking van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, hetwelk schier geheel gebouwd is op de vooronderstelling van het bestaan der ambtenaren.

Er is echter een andere weg, langs welke hetzelfde doel, en wel door eene geringe wijziging in genoemd Wetboek, kan worden bereikt, door, namelijk, art. 21 in zoo verre te wijzigen, dat de gegradueerde procureurs voor alle rechts-collegiën (of, des verkiezende, met uitzondering van den Hoogen Raad) waar zij als zoodanig zijn geadmiteerd, mogen pleiten, en voorts bij art. 57 alleen de procureurs-kosten ten laste van de overwonnen partij te brengen. Er is geen reden, om bij den gegradueerden procureur, welke denzelfden wetenschappelijken graad bekomen heeft, als de advocaat, minder bekwaamheden te vooronderstellen, dan bij laatsgenoemden en men zoude, om den justitiabelen meer keus te geven, het getal gegradueerde procureurs bij de verschillende rechts-collegiën eenigermate kunnen vermeerdere. De noodzakelijkheid om van den bijstand eens advocaats gebruik te maken, zoude daardoor geheel komen te vervallen en, zoo een partij desongeacht mogt verkiezen een advocaat voor zich te doen optreden, zoude er niets onbillijks in ge-

gen zijn, dat deze daad van zwaarte willekeur, ook in geval van triumf, ten haaren bijzonderen laste bleef. Het beginsel van art. 1401 van het Burgerlijk Wetboek zoude daardoor evenmin geschonden zijn, daarmede tegenpartij door haaren onregmatige begonden eisch of verzet tot die kosten wel de indirecte aanleiding was, doch niet gezegd kan worden dezelve te hebben noodzakelijk gemaakt, op welke laatste het beginsel van art. 1401 alleen toepasselijk kan zijn en geenszins op de ver verwijderde gevolgen, welke alleen uit de willekeur des beschadigden en niet direct uit de onregmatige daad zijn voortgevloeid. Bij het beslaan van zoodanige wetsbepalingen zoude iemand niet ligt een akvekaat assumeren, tenzij het eene zeer belangrijke zaak gold, en daarin kan de declaratie van den advokaat een niet zoo belangrijk bezwaar opleveren, om den weigerer van eenig overigens voor alle justitiabelen wenschelijke maatregel te houden, want, al wilde men den pleittanden procureur voor die werkzaamheid maar het tarief voor de advocaten vastgesteld salarieren (zoos als de billijkheid schijnt mede te brengen) zoude daardoor zeker een derde, zoo niet meer, op de proceskosten worden uitgewonnen.

Het is waar, de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft getoond weinig gestemd te zijn voor de broksgewijze veranderingen onzer wetgeving, en zoo dit gevoel, al eenige aanwijzing verdiene, zal men daaraan niet zoo sterk gehecht zijn (getuige de wijziging op het stuk der boedelscheidingen) dat men daarom gewortelmatig elke heilzame verandering zoude wreken, terwijl omtrent de hier beoogde verbetering, welke met de vast te stellen tarieven in het nauwelijks verband staat, ook het nu of nooit kan worden ingespannen.

Het is te hopen, dat de regering bij het nieuw voor te dragen tarief voor advocaten en procureurs, of bij eene afzonderlijke wet, in verband met dat tarief, zoodanige wijziging in het Wetboek van Burgerlijke Regtsverordering zal trachten aan te brengen, waardoor zij den justitiabelen eene belangrijke weldaad zal bewijzen en de uiteenlopende gevoelens der Kamer, zoo als die uit de jongste discussiën gebleken zijn, het best zal vereenigen. Het zal den algemeenen wensch tot vermindering van proceskosten beter dan een laag cijfer bevredigen; het zal aan het verlangen van hen beantwoorden, die het Franche beginsel omtrent de proceskosten wenschen hersteld te zien en het zal tevens de antwere toepassing van art. 1401 van het Burgerlijk Wetboek op de proceskosten inhouden zooals dit door de meerderheid in de Kamer is verlangd.

Van de irradie van de Arnhemse Courant.

Het zij mij vergund, bij gelegenheid der op handen zijnde overwegingen, omtrent het voorstel van wet ter heffing eener belasting op de tractementen, de heeren volksvertegenwoordigers bescheidenlijk onder de aandacht te brengen: of het niet verkieslijker zoude geweest zijn, de uitzonderingen dier heffing afhankelijk te maken van het bedrag der tractementen, in plaats van zulks te doen naar de betrekking, welke de bezoldigden in de maatschappij vervullen.

Want, om ons slechts tot de militaire beambten te bepalen (het klukt vreesd, dat, bij voorbeeld, de 1ste regimenten der Cavallerie, rijdende artillerie, generale staf, maréchaussée en de provinciale adjudanten, welke allen f 1400 tractement sjaars trekken, van de belasting zullen zijn vrijgesteld; terwijl de Kapiteins van de 3de Klasse der infanterie, insgelijks met f 1400 bezoldigd, daarvan sjaars f 84 zullen moeten missen).

Wat meer zegt er bestaan bij enkele korpsen Cavallerie nog 1ste zwaartars-adjudanten met f 1700 tractement (volgens de jongste organisatie f 1600), en bij dezelfde korpsen vindt men Kapitein-Kwartiermeesters en Chef-gijmaajors (Kapiteins-Rang) met f 1600 bezoldiging; de eersten betalen niets! en van de laatste, hoewel in hoogerem rang, echter f 100 minder inkomen genietende dan sommige 1ste luitenant-adjudanten, zal men f 96 afhouden!

Verre zij het van mij, dat ik den maatregel niet met hart en ziel zoude toejuichen, dat men de mindere standen van het militaire huisgezin onbelast heeft willen laten; doch ontkennen kan ik het niet, dat ik het natuurlijk en billijk zoude hebben gevonden, indien men mogelijk de mindere beambten in burgerlijke betrekking van de te heffen belasting had vrijgelaten.

Een vriend van recht en billijkheid.

Iets over het adres van den heer W. J. ALPHERTS, stads-doctor en wethouder te Culemborg aan de Staten-Generaal.

Reeds maanden geleden op eene niet ongegronde klacht heeft Z. E. de minister van binnenlandsche zaken den heer ALPHERTS aangeschreven, dat Z. E. de betrekkingen van stads-geneesheer en lid des stedelijken bestuurs niet in zich mocht vereenigen, en voor eene van beide moest bedanken; vele andere geneesheeren, die tevens leden van een stedelijk bestuur waren, hebben deze aanschrijving ontrangen en gereedelijk opgevolgd; zoo niet de heer ALPHERTS; van den gouverneur der provincie heeft Z. E. zich begeven tot den minister, van dezen tot den koning, en overal zijn verzoek afgeslagen ziende, zich nu gewend tot de Kamer, ten einde met zijn persoon (zeker onafschaafbaar voor het stedelijk bestuur van Culemborg) eene uitzondering mogt gemaakt worden, en hij van haar dispensatie mogt erlangen, om stads-doctor en lid des stedelijken bestuurs te mogen blijven. Wel is waar, zal geen stads-doctor aan eenig stedelijk bestuur vragen, welke geneesmiddelen hij aan de zieken moet toedienen? Zoover strekt zijne ondergeschiktheid zich niet uit; maar wel als trekkende stedelijke gelden heeft het bestuur het toezigt over hem hoedend hij de armen en behoeftigen waarneemt. Een vriend der armen vraagt nu in getroude aan de Staten-Generaal, indien deze volgens de grondwet het recht hebben, en van dat recht gebruik maken, om den heer ALPHERTS dispensatie te geven, zoodat Z. E. stads-geneesheer en lid des bestuurs blijven mag, bij wien moeten de armen klagen, indien zij verongelikt worden, indien zij grol en gruwzaam worden bejegend? Bij het stedelijk bestuur? Hoe zouden zij dat wagen? Hebben zij dan niet in vele opzichten de ongenade te duchten van den wethouder, met wien zij weder, indien zij dikwijls als stadswerkers hun brood moeten winnen, telkens in aanraking komen, daarenboven, wanneer eenig goeide zijne stem wilde verheffen, als minder goeider dan eerst kosteloos geneeskundige hulp erlangen, wanneer hunne laatste schelling, zoo noodig voor brood voor de kinderen, in s doctors zak is gegleden, is dan de stads-doctor geen partij in zijne eigene zaak, die tevens lid van het bestuur is? Brengt zijn tijdelijk belang het niet mede de mingevoeden zoolang mogelijk van de kosteloze geneeskundige bediening af te houden? Staat de mingevoeden niet bloot aan die willekeur, bij de vereeniging van beide betrekkingen in één persoon? Daarenboven, hoever meer goeiden, doch in een of ander opzigt afhankelijk, hebben geene vrije keuze, wijl de stads-doctor tevens zitting in het bestuur heeft. Daarom hoopt schrijver dezes, dat de leden der Kamer ditmaal niet ziende blind mogen zijn, de vrienden zelfs van den heer ALPHERTS in die Kamer zitting hebbende, getrouw aan hunnen eed, het belang van het algemeen zullen stellen boven dat van een persoon, geene dispensatie zullen verleen en aan den heer ALPHERTS, dewijl meer dan vijftien honderd behoeftigen gevaar zouden loopen, daaronder te lijden; mogt de Kamer zoo spoedig mogelijk een einde aan de zaak maken, den koning handhaven in zijn recht om eene ongrondwettige, tot na-deel van de burgerij en armen gegevene dispensatie in te trekken, en de dank van vele armen zal haar loon zijn; zij heeft iets goeds gedaan.

Een vriend der armen.

Advertentiën.

Bekendmaking.

De DIJKSTOEL van den POLDER-DISTRICT ROEMELERWAARD, bene den Meijdijk, is voornemens, op Dinsdag den 19den September 1843, des voormiddags ten elf ure, ten Raadhuis der Stad Zalt-Boemel, aan te bieden:

Het herstellen der KRIB-PAK en verdere WATERWERKEN van het District, in en aan de Rivieren de Waal en de Maas.

de leverantie van 47 vimmen GELDERSCH RIJSHOUT voor Noadhout, in de verschillende Dorps-Polders, binnen gezegd Polder-District.

Het Bestek en de Voorwaarden, waarnaar de eerst-gevoemde Werken worden aanbesteed, zullen boven en behalve op de Secretarie van den Dijkstoel, ten Raadhuis der Stad Zalt-Boemel, acht dagen voor de aanbesteding ten lezing liggen: te Rossum bij A. VISSERS, in den Gouden Molen; te Hedel ten Huize en Herberge van J. de BIE; te Nederhe-

meert in het Veerhuis; te Gorinchem in de Beek te Tiel bij ROESINK, in den Oude Eend; te Pannerden bij D. VERWAALLEN.

Op den 18den September 1843, zal de noodige wijziging in loco worden gedaan, aan de Waal den Kribbaas G. GROENEN, te Zalt-Boemel, hende, en aan de Maas door den Ambs-, Dijk Kribbaas A. de CORTIE, te Harwenich woonzigt; bij welke beiden nadere informatie te bekomen zijn.

De Dijkstoel voornoemd
J. THOOF, Dijkgraaf.

Ter ordonnantie van denzelven
KREET de VRIEU, Secretaris.

§ § § Ten overstaan van den Notaris Mr. BLOEMERS, te Doesborgh, zullen op het Heeren-Logement aldaar, op den 27den September eerstkomende, in het openbaar worden ingezet, en 14 dagen later, den 11den October daaropvolgende verkocht, telkens des voormiddags, om elf uur:

10. Eene WEIDE, de Kostverloren, op de Zelparwezide, groot 10 Bunders, en 44 Roeden; in pacht bij F. D. BOSMAN, te Hummelo.

20. Eene KATERSTED, groot 1 Bunder, Roeden en 40 Ellen; in pacht bij L. B. RENDSEN.

30. Eene KATERSTED, het Mesbrunnersboschje, groot 1 Bunder, 33 Roeden, en 5 Ellen; in pacht bij P. DIJKS, alles gelegen onder Drempt, Gemeente Hummelo en Keppel.

Nadere informatie ten Kantore van den Notaris BLOEMERS voornoemd. Brieven franco.

ZEGT HET VOOR.

Ten huize van den Herbergist POSTEL, binnen Lochem, zal op Vrijdag den 22sten September 1843, bij inzet, en op Vrijdag den 6den October daaropvolgende, bij toezigt, telkens des voormiddags, tot 11 ure, worden gereeld en naar genoegte gelidende, finaal verkocht:

Een onlangs geheel nieuw gebouwd WOONHUIS, voorzien van diverse KAMERS en VERTREKKEN, KEUKEN, Kelder en ZOLDER, zeer aangenaam gelegen even buiten de Stad Lochem, aan den Grindweg van Zutphen op Goor, met een daaraan grenzenden TUIN; bijzonder geschikt voor de daarstelling van een Logement.

Hetzelve kan dadelijk aanvaard worden en is dagelijks te zien.

Nadere informatie zijn te bekomen bij den Notaris MARIN, te Lochem. — Brieven franco.

+++ Wordt, tegen solide HYPOTHEEK, met sluitend gevestigd op VASTE GOEDEREN, in de Provincie Gelderland, aangeboden VIJFTIG DUIZEND GULDEN, geheel of bij gedeelten van niet minder dan DRIE of VIER DUZEND GULDEN.

Nadere informatie zijn te bekomen bij den Notaris J. KUIJK, te Wageningen. Brieven franco.

+++ In eene KRUIDENIERS-AFFAIRE verlangt men tegen November een bekwaam WINKEL-BEDIENDE, van de Roomsche Katholieke Godsdienst (met KOST en INWONING). Adres, franco, onder Letter K, bij den Boekhandelaar J. G. MEIJER, te Arnhem.

+++ Echte Fransche PATENT-WASKAATSEN, of BOUGIES en L'ETOILE van 4, 6 en 8 in het Pond, a 70 Cent, met 12 Pond 5 percent rabat, in het GALANTERIE-MAGAZIJN, in de Rijnstraat, op den Hoek van den Groeten Oord; verders-ontvangen COCOSNOOLIJ, SODA en Egyptische ZEEP, waarin quaad Magazijn het eenigste depôt van echte ZEEP van Arnhem is gevestigd.

Paritrijzen.

NUMMER, 11 sept. 1843.

Er was heden zeer weinig Tarwe ter veil, waarmede onderscheidene orderdjes ter binnenlandsche verzending uitgevoerd moesten blijven. Men heeft besteed voor jaargang Hooglandsche Tarwe f 10.25 a f 10.50; voorjarige Cleef en Intlandsche f 8.50 a f 9.50 naar deugd; voor Nieuw f 6.75 a f 8.50. — Rogge goed af van f 5.25 a f 5.50 zeer geringe wakke partijtjes f 5 a f 4.50 naar kwaliteit is tot f 6 losgelaten. — Gerst vond genegen f 4 a f 4.40. — Bokweit is van f 4.75 a f 5.50 geruimd. — Haver in een doen f 2 a f 3. — Erwt en groeten aanvoer en daardoorslap; Grauwé van f 6 a f 7.50.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 12 Sept. 1 El 8 Palm 5 daam; gew. O. Daam; get. D. Te Arnhem, bij C. A. THIFME, Boekdrukker.